

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 379

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 15 mai 2019

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6—8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite	2–3	300. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea transmiterii terenului aparținând domeniului privat al statului, aflat în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, aferent infrastructurii secundare de irigații, în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații SPP19 Sibioara din județul Constanța	12–13
Decizia nr. 61 din 22 ianuarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 143 alin. (5) din Legea dialogului social nr. 62/2011	4–6	301. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.362/2018 pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Denistepe din județul Tulcea, în proprietatea acestei organizații	13–14
Decizia nr. 62 din 22 ianuarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea dialogului social nr. 62/2011	6–10	2.081. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 496/2014 pentru aprobarea Normelor metodologice privind dobândirea și retragerea certificatului de atestare a cunoștințelor dobândite în domeniul Sistemului european de conturi.....	14–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
299. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea transmiterii terenurilor aparținând domeniului privat al statului, aflate în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, aferente infrastructurii secundare de irigații, în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Insula Verde și a Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații SRPA 09 Lișcoteanca din județul Brăila	11–12		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 42

din 22 ianuarie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6—8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel-Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6—8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 14.093/302/2016 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 21 D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016 și pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la cele ale art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016, și ca neîntemeiată, cu privire la celelalte texte de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 8.416 din 28 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.093/302/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6—8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**. Excepția a fost ridicată de societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București, într-o cauză având ca obiect contestația împotriva notificării întemeiate pe prevederile Legii nr. 77/2016.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul arată, în esență, că Legea nr. 77/2016 contravine dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție, prin consacarea dreptului discreționar al debitorilor de a da în plată imobilul ipotecat în favoarea creditorului, în acest mod fiind încurajată „intenția frauduloasă de a nu plăti o datorie angajată în condiții de libertate contractuală, pe o durată îndelungată de timp, și de a transforma o obligație cu întindere predeterminată în drept de reducere și refuz de executare”. Totodată, actul normativ criticat contravine dispozițiilor art. 135 din Constituție, prin consacarea dreptului discreționar al debitorului de a modifica întinderea obligațiilor asumate prin contracte deja executate, încălcând în acest mod „dreptul de proprietate, dreptul la profit și la menținerea *status quo-ului* contractual”, precum și „dreptul

creditorilor garantați la diferență”, prin crearea unei situații juridice inferioare pentru creditorul ipotecar diligent, care și-a constituit o garanție, față de creditorii chirografari.

6. Autorul mai arată că în procesul legislativ de elaborare a actului normativ criticat au fost încălcate flagrant „principiile de elaborare a actelor normative și compatibilitatea cu Constituția/coerența intraconstituțională” și sunt încălcate principiile fundamentale ale dreptului (asigurarea bazelor legale de funcționare a statului, principiul libertății și egalității, principiul proporționalității și al securității juridice), precum și normele de tehnică legislativă cuprinse în Legea nr. 24/2000. Se mai arată că atât Banca Centrală Europeană, cât și Comisia Europeană au exprimat poziții contrare adoptării Legii nr. 77/2016.

7. În opinia autorului excepției, actul normativ criticat restrânge dreptul de proprietate și libertatea contractuală a creditorilor, fără să existe niciuna dintre justificările cuprinse în art. 53 din Constituție. Se arată, în acest sens, că statul nu poate schimba natura juridică a unor contracte aflate deja în executare și nu poate crea un conflict de drepturi, respectiv între dreptul de proprietate și libertatea economică a creditorilor, pe de o parte, și dreptul de protecție specială a consumatorilor, pe de altă parte.

8. În ceea ce privește criticile punctuale de neconstituționalitate se arată că art. 11 din Legea nr. 77/2016 încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii, prin modificarea raporturilor juridice anterioare intrării sale în vigoare.

9. Autorul mai susține că prevederile art. 3, ale art. 6 și ale art. 8 din legea criticată contravin principiului constituțional al egalității în fața legii, deoarece, în urma stingerii creanței, ca urmare a dării în plată, prin această procedură, creditorul ipotecar diligent, care și-a constituit o garanție, dobândește o situație juridică inferioară altor creditori (creditorii chirografari), care, deși nu au o garanție, pot urmări bunuri mobile și imobile prezente și viitoare ale debitorilor, până la satisfacerea întregii creanțe.

10. Totodată, autorul arată că art. 3 și art. 4 din legea criticată încalcă dispozițiile art. 53 alin. (2) din Constituție, întrucât Legea nr. 77/2016 nu are un scop legitim și nu păstrează un raport legitim de proporționalitate între realitatea socială și măsura propusă, care nu este nici rezonabilă, nici echitabilă, deoarece restrânge dreptul de proprietate al instituțiilor bancare și nebanzare creditoare.

11. Autorul mai arată că prevederile art. 3, art. 4, art. 6—8 din Legea nr. 77/2016 încalcă principiul constituțional al statului de drept, prin încălcarea securității juridice, deoarece modificarea/reșezarea riscurilor asumate prin contract sau chiar modificarea prețului agreeat de părți nu pot avea loc printr-o ingerință a legiuitorului în contract. Art. 3 și art. 4 din Legea nr. 77/2016 nu corespund exigențelor constituționale de securitate juridică, prin aceea că stabilesc un domeniu de reglementare amplu și neclar al procedurii speciale privind darea în plată. Se mai arată, în acest sens, că art. 7 din Legea nr. 77/2016 încalcă exigențele privind siguranța circuitului civil și previzibilitatea legii, prin aceea că stabilește o procedură antinomică cu Codul de procedură civilă, respectiv cu dispozițiile art. 200, referitoare la regularizarea cererii de chemare în judecată. Pe de altă parte, art. 4 și art. 7 din Legea nr. 77/2016 nu asigură garanțiile constituționale ale dreptului la un proces echitabil și ale dreptului la apărare, deoarece dau dreptul debitorilor instituțiilor bancare și financiar nebanzare să schimbe

obiectul, prețul și riscul contractului, în lipsa verificărilor prealabile privind îndeplinirea condițiilor obiective și subiective, necesare în vederea aplicării protecției actului normativ criticat. De asemenea, art. 8 din Legea criticată, în special alin. (5), încalcă principiul securității raporturilor juridice, al legalității și al statului de drept, precum și dreptul de proprietate, deoarece consacră posibilitatea debitorilor de a obține concursul justiției, pentru refuzul de a-și executa obligațiile asumate contractual prin liber consimțământ și de a-i fi iertată datoria, în detrimentul și prin prejudicierea creditorilor.

12. Autorul mai susține că Legea nr. 77/2016 încalcă libertatea economică a creditorilor, astfel cum aceasta este protejată prin dispozițiile art. 45 din Constituție, în al cărui conținut intră și obligația statului de a garanta și dreptul la profit. Or, prin instituirea unei obligații în sarcina creditorilor, de a se conforma dreptului debitorilor, exercitat în baza legii, în mod unilateral, de a schimba prețul unui contract deja executat sau în curs de executare, statul aduce ingerințe nejustificate libertății creditorilor la activitate economică și liberă inițiativă.

13. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

14. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

15. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată sau inadmisibilă, după caz, în acord cu jurisprudența instanței constituționale, și anume Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6—8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.

19. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6—8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 14.093/302/2016 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 ianuarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **Valer Dorneanu**

cuprinse în ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept și alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției și a legilor, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 privind tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. m) privind reglementarea prin lege organică a regimului general al proprietății și al moștenirii, art. 135 privind economia, art. 136 alin. (5) referitor la caracterul inviolabil al proprietății private, art. 148 alin. (2) privind actele obligatorii ale Uniunii Europene, precum și prevederilor art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, prin Sentința civilă nr. 8.416 din 28 noiembrie 2016, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6—8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 și a admis contestația formulată de autorul excepției, reținând că acesta a cedat creanța, astfel încât la data comunicării notificării nu mai avea calitatea de creditor, calitate prevăzută de art. 1 alin. (1) din Legea nr. 77/2016.

21. Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”. Or, „*legătura cu soluționarea cauzei*” presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecătii, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 303 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 8 iulie 2014, paragraful 24).

22. Din această perspectivă, Curtea reține că excepția este inadmisibilă, deoarece textele de lege criticate și legea în ansamblul său nu sunt aplicabile în ceea ce îl privește pe autor, acesta neavând calitatea de creditor cerută de lege pentru ca prevederile acesteia să i se aplice.

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 61

din 22 ianuarie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 143 alin. (5)
din Legea dialogului social nr. 62/2011

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea, în ședința publică din 18 decembrie 2018, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Răzvan Horațiu Radu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 143 alin. (5) din Legea dialogului social nr. 62/2011, excepție ridicată de Federația Sanitas din România în Dosarul nr. 24.864/3/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 502D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 18 decembrie 2018, în prezența reprezentantului Ministerului Public, când Curtea, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, amânarea pronunțării pentru data de 22 ianuarie 2019, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 14 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 24.864/3/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 143 alin. (5) din Legea dialogului social nr. 62/2011**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Federația Sanitas din România, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ formulate în anul 2014 cu privire la obligarea emiterii unui act, respectiv a unui ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, în prezent ministrul muncii și justiției sociale, prin care să fie extinse efectele contractului colectiv de muncă încheiat la nivel de sector de activitate „Sănătate. Activități veterinare.” pentru anii 2014—2015 la nivelul tuturor unităților din acest sector de activitate.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, faptul că libertatea contractuală poate fi valorificată numai în cadrul legal, cu respectarea unor limite rezonabile impuse de rațiuni de ocrotire a unor interese publice și private legitime. Neîndoielnic, contractul colectiv de muncă încheiat la oricare din nivelurile

stabilite de lege să exprime libertății contractuale, dar o face într-o manieră specifică, determinată de obiectul său propriu și esențial diferit de acela al altor contracte. Or, intervenția arbitrară a unui factor extern părților contractante, în aplicarea prevederilor contractuale și către alți salariați cărora legea le dă dreptul să beneficieze de drepturile stabilite prin contractul negociat, reprezintă o ingerință care încalcă Legea fundamentală și principiile acesteia, respectiv, în cazul din speță, principiul garantării executării contractelor colective de muncă, prevăzut de art. 41 alin. (5) din Constituție.

5. În concret, se arată că extinderea aplicării Contractului colectiv de muncă încheiat la nivel de sector de activitate asupra unităților din sector depinde, în fond, de voința membrilor Consiliului Național Tripartid pentru Dialog Social (denumit, în continuare, CNTDS), și nu de voința legii și a părților semnatare ale contractului colectiv de muncă. De altfel, imposibilitatea aplicării în speță a art. 143 alin. (5) în corelare cu art. 78 lit. f) din Legea nr. 62/2011 a fost motivată de partea pârâtă prin prisma lipsei consensului membrilor CNTDS asupra procedurii aplicabile la nivelul CNTDS referitoare la aprobarea de către acest organism a extinderii aplicării Contractului colectiv de muncă încheiat la nivel de sector de activitate asupra tuturor unităților din sector, astfel că nu s-a putut da curs favorabil solicitării autoarei excepției, fapt ce a condus la declanșarea prezentei acțiuni de contencios administrativ.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, considerând că formularea acesteia este obligatorie doar în ipoteza în care excepția este invocată din oficiu.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul criticat nu limitează efectele contractelor de muncă, ci oferă posibilitatea extinderii aplicabilității sale și la alte unități, în condițiile stabilite de lege. Totodată, se arată că motivele de neconstituționalitate formulate nu evidențiază o reală contradicție între textul legal criticat și norma fundamentală invocată, ci, mai degrabă, o necorelare între două texte din același act normativ, aspect ce nu intră în competența Curții Constituționale.

9. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, având în vedere faptul că instituția extinderii contractelor colective de muncă încheiate la nivel de sector este stabilită de legiuitor în scopul asigurării aplicabilității unui contract colectiv de muncă încheiat la acest nivel pentru toate unitățile din sectorul respectiv. Această instituție implică

intervenția statului, care poate decide, la cerere, extinderea contractului colectiv de muncă încheiat la nivelul unui sector de activitate. Cu toate acestea, contractul colectiv nu devine un act de drept public, ci rămâne un act de drept privat — integrat, prin obiectivele sale, ordinii publice sociale — căruia i se aplică un regim juridic special doar în ceea ce privește procedura extinderii sale. Prin urmare, această decizie trebuie luată de toți factorii implicați. Or, CNTDS, organism consultativ al partenerilor sociali, este organizat la nivel național în scopul promovării bunelor practici în cadrul dialogului social. Principalul motiv pentru care se solicită aprobarea CNTDS îl reprezintă nedistorsionarea concurenței între unitățile din sector, evitându-se, astfel, costurile diferențiate în materia forței de muncă. În plus, în situația unui eventual aviz negativ din partea CNTDS, acesta poate fi atacat la instanța de contencios administrativ pentru a se pronunța în ceea ce privește cererea de extindere a contractului colectiv de muncă.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 143 alin. (5) din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut: „(5) *În cazul în care este îndeplinită condiția prevăzută la alin. (3), aplicarea contractului colectiv de muncă înregistrat la nivelul unui sector de activitate va fi extinsă la nivelul tuturor unităților din sector, prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, cu aprobarea Consiliului Național Tripartit, în baza unei cereri adresate acestuia de către semnatarii contractului colectiv de muncă la nivel sectorial*”.

13. Dispozițiile alin. (3) al art. 143, la care norma mai sus citată face trimitere, au următorul cuprins: „(3) *În cazul contractelor negociate la nivelul sectoarelor de activitate, contractul colectiv de muncă va fi înregistrat la nivelul respectiv numai în situația în care numărul de angajați din unitățile membre ale organizațiilor patronale semnatare este mai mare decât jumătate din numărul total al angajaților din sectorul de activitate. În caz contrar, contractul va fi înregistrat drept contract la nivel de grup de unități*”.

14. Prevederile constituționale pretins încălcate sunt cele ale art. 41 alin. (5) referitor la garantarea dreptului la negocieri colective în materie de muncă și a caracterului obligatoriu al convențiilor colective.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că prevederile art. 143 alin. (5) din Legea dialogului social nr. 62/2011 fac parte din capitolul V „*Încheierea contractelor colective de muncă*” și reglementează cu privire la extinderea aplicării contractului colectiv de muncă înregistrat la nivelul unui sector de activitate la nivelul tuturor unităților din sector, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

16. Critica de neconstituționalitate, prin raportare la dispozițiile art. 41 alin. (5) din Constituție, vizează, în esență, implicarea în procedura de mai sus a CNTDS, „factor extern părților contractante”. În acest sens, Curtea observă că acest organism a fost constituit în vederea promovării bunelor practici din domeniul dialogului social tripartit la cel mai înalt nivel, prin titlul IV al Legii nr. 62/2011, respectiv art. 75—81, ca organism consultativ la nivel național al partenerilor sociali. Totodată, același act normativ prevede principalele atribuții ale CNTDS, între care, la art. 78 lit. f) este precizată „analizarea și, după caz, aprobarea solicitărilor de extindere a aplicării contractelor colective de muncă la nivel sectorial pentru toate unitățile din sectorul respectiv de activitate”. Ca atare, analizând sistematic prevederile Legii nr. 62/2011, rezultă că dispozițiile legale criticate în prezenta cauză nu reprezintă un element de noutate legislativă, ci clarifică una dintre atribuțiile CNTDS, în vederea unei bune aplicări a acesteia.

17. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că dispozițiile art. 41 alin. (5) din Constituție, privind caracterul obligatoriu al convențiilor colective, nu exclud posibilitatea legiuitorului de a interveni, din rațiuni de interes general, reglementând soluții care să răspundă nevoilor sociale existente la un moment dat. Contractele colective de muncă sunt garantate și se execută întocmai de către părțile sale, eventualele litigii născute în temeiul acestora urmând să fie soluționate de către instanțele judecătorești (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, sau Decizia nr. 852 din 24 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 5 august 2010).

18. Ca atare, Curtea constată că legea nu poate deveni un act secundar subordonat unui act principal — contractul colectiv de muncă — deja existent. În acest sens, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 292 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 26 august 2004, a statuat că „încheierea convențiilor colective nu se poate face decât cu respectarea legii”. Aceste convenții sunt „izvor de drept, dar forța lor juridică nu poate fi superioară legii”. În consecință, convențiile colective sunt garantate în măsura în care nu încalcă prevederile legale în materie; în caz contrar „s-ar încălca un principiu fundamental al statului de drept, și anume primordialitatea legii în reglementarea relațiilor sociale”.

19. Rezultă că legiuitorul este competent să stabilească un cadru legal în care să se desfășoare negocierile colective, contractele colective neputând genera drepturi și obligații *contra legem*. Ele sunt acte care sunt încheiate în aplicarea legilor și nicidecum acte care să prevaleze forței legii. Astfel, este evident că în sfera publică asemenea contracte se negociază și se încheie în limitele și în cadrul stabilite de lege.

20. Pe cale de consecință, Curtea constată că dispozițiile legale criticate se înscriu în marja de apreciere a legiuitorului cu privire la reglementarea protecției sociale a muncii, iar oportunitatea reglementării unei măsuri în favoarea/defavoarea alteia este apanajul legiuitorului, Curtea Constituțională putând să se pronunțe doar asupra compatibilității prevederilor legale cu dispozițiile și principiile Constituției. În acest sens, Curtea reamintește faptul că Legea dialogului social nr. 62/2011, în ansamblul său, a fost supusă controlului de constituționalitate *a priori*, iar constituționalitatea prevederilor sale a fost constatată prin Decizia nr. 574 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Federația Sanitas din România în Dosarul nr. 24.864/3/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 143 alin. (5) din Legea dialogului social nr. 62/2011 sunt constituționale în raport cu criticile cu neconstituționalitate formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 ianuarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 62

din 22 ianuarie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea dialogului social nr. 62/2011

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea, în ședința publică din 18 decembrie 2018, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Răzvan Horațiu Radu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea dialogului social nr. 62/2011, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 614D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 18 decembrie 2018, în prezența reprezentantului Ministerului Public, când Curtea, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 14 și ale art. 58 din Legea nr. 47/1992, amânarea pronunțării pentru data de 22 ianuarie 2019, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Cu Adresa nr. 3.328 din 16 februarie 2017, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 1.923 din 20 februarie 2017, **Avocatul Poporului, în temeiul art. 146 lit. d) teza finală din Constituție și al art. 11 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 47/1992, a sesizat direct Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea dialogului social nr. 62/2011.**

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, Avocatul Poporului susține, în esență, faptul că libertatea sindicală este afectată prin impunerea unui număr minim de membri pentru constituirea unui sindicat prin raportare la aceeași unitate, în condițiile în care statisticile la nivelul anului 2014 arată că „mărimea medie a unei întreprinderi din industrie a fost de circa 26 de salariați, în timp ce în comerț a fost de circa 5 salariați”. Ca atare, acest număr apare ca excesiv și reprezintă o piedică pentru angajații din întreprinderile mici și mijlocii de a-și face un sindicat, având în vedere și faptul că libertatea salariaților de a da naștere unui sindicat este un drept garantat inclusiv de norma internațională, neputând fi subordonată unor elemente de natură să limiteze exercitarea sa.

5. Totodată, se afirmă că soluția legislativă consacrată de art. 3 alin. (2) din Legea nr. 62/2011, republicată, reprezintă o ingerință excesivă și disproporționată a autorităților statului asupra dreptului de asociere, iar instanța de contencios constituțional are de analizat, prin efectuarea testului de proporționalitate, dacă aceasta își găsește justificarea sub

rigoarea exigențelor indicate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, test ce are în vedere dacă ingerința este prevăzută de lege (inclusiv criteriile de calitate ale legii), dacă există un scop legitim și dacă măsura este adecvată, necesară într-o societate democratică și dacă păstrează justul echilibru între interesele colective și cele individuale.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 147 din 25 martie 2004 și nr. 574 din 4 mai 2011.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10, 29 și 32 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 3 alin. (2) din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, care au următorul conținut:

„(2) Pentru constituirea unui sindicat este necesar un număr de cel puțin 15 angajați din aceeași unitate.”

11. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate normele constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 40 alin. (1) referitoare la dreptul de asociere și ale art. 53 alin. (2) cu referire la principiul proporționalității, precum și dispozițiile art. 2, 7 și 8 pct. 2 din Convenția nr. 87/1948 privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical, ale art. 5 din Carta Socială Europeană, revizuită, ale art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și jurisprudența CEDO în ceea ce privește dreptul de asociere, respectiv Hotărârea din 10 iulie 1998, pronunțată în Cauza *Sidiropoulos și alții împotriva Greciei*, Hotărârea din 1 februarie 2002, pronunțată în Cauza *Stankov și Organizația Macedoneană Unită Ilinden împotriva Bulgariei*, și Hotărârea din 17 februarie 2004, pronunțată în Cauza *Gorzeliński și alții împotriva Poloniei*.

12. Cu titlu preliminar, în legătură cu **jurisprudența instanței de contencios constituțional**, Curtea reține că dispoziții similare, prin care se institua un număr minim de 15 angajați pentru constituirea unui sindicat, au fost prevăzute și în legislația anterioară în materie, și anume în cuprinsul art. 2 alin. (2) din Legea sindicatelor nr. 54/2003, în privința cărora Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 147 din 25 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 11 mai 2004. Acest text avea următorul conținut: „Pentru constituirea unei organizații sindicale este necesar un număr de cei puțin 15 persoane din aceeași ramură sau profesiune, chiar dacă își desfășoară activitatea la angajatori diferiți.”

13. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 40 alin. (1) din Constituție, Curtea a reținut, cu acel prilej, că dreptul fundamental al cetățenilor de a se asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere este un drept social-politic, care nu este însă un drept absolut, și care se exercită prin participare la constituirea asociațiilor sau prin aderare la asociații existente. Înseși prevederile constituționale stabilesc anumite limite ale dreptului de asociere, care privesc trei aspecte: a) scopurile și activitatea; b) membrii; c) caracterul asociației, rezultând din modul său de constituire. Pe de altă parte, art. 9 din Constituție prevede că: „*Sindicatelor, patronatelor și asociațiile profesionale se constituie și își desfășoară activitatea potrivit statutelor lor, în condițiile legii. (...)*” Prin urmare, Curtea a reținut că legea poate institui anumite condiții obligatorii privind constituirea și desfășurarea activității asociațiilor. Referitor la cerința existenței unui număr de cel puțin 15 persoane pentru constituirea unei organizații sindicale, prevăzută de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 54/2003, Curtea a constatat că și aceasta se încadrează în condițiile pe care legea le poate impune potrivit prevederilor art. 9 din Constituție și a reținut că stabilirea numărului minim de membri constituenți se impune pentru a se asigura organizației sindicale constituite o reprezentativitate minimă în vederea desfășurării activităților specifice de apărare a drepturilor și intereselor membrilor săi.

14. Noua reglementare în materie sindicală — Legea dialogului social nr. 62/2011 — a făcut obiectul controlului de constituționalitate anterior promulgării, Curtea pronunțând Decizia nr. 574 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011. Legea nouă a menținut, la art. 3 alin. (2), soluția legislativă anterioară, referitoare la numărul minim de 15 angajați pentru constituirea unui sindicat, cu singura diferență că aceștia trebuie să facă parte din aceeași unitate angajatoare, în timp ce vechea reglementare permitea apartenența acestora la angajatori diferiți.

15. Cu privire la acest aspect, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 574 din 4 mai 2011, că „este o opțiune a legiuitorului justificată de unitatea de interese a acestora. Numai această unitate de interese justifică înființarea unui sindicat, pentru că, în caz contrar, sindicatul nu ar mai contribui la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale economice și sociale ale membrilor lor, ci numai a unora dintre membrii lor.”

16. Ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 62/2011, dispozițiile art. 3 alin. (2) au fost criticate din perspectiva numărului minim impus pentru constituirea unui sindicat, autorul excepției — Sindicatul „Speranța” din Orăștie — apreciind însă că numărul de 15 membri este prea mic, fiind necesară „stabilirea unor condiții mai restrictive pentru înființarea unui sindicat.” Curtea, prin Decizia nr. 939 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 14 ianuarie 2013, a respins, ca neîntemeiată, excepția, având în vedere jurisprudența sa în această materie.

17. **Față de cele anterior arătate**, rezultă că, în actuala formă, dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 62/2011 nu au fost examinate de Curtea Constituțională prin prisma unor critici similare celor formulate în prezenta cauză, adică sub aspectul dublei condiționări cumulative, cea numerică, apreciată ca fiind excesivă, și cea referitoare la apartenența angajaților la aceeași unitate de bază. Condiția numărului minim de 15 angajați pentru constituirea unui sindicat a fost analizată de Curte prin Decizia nr. 147 din 25 martie 2004, în contextul normativ al art. 2 alin. (2)

din legea anterioară în materie — Legea nr. 54/2003 —, text care, spre deosebire de actuala reglementare, nu condiționa apartenența celor minimum 15 angajați la aceeași unitate. Legea în vigoare — Legea nr. 62/2011 — menține numărul minim de 15 angajați, dar elimină posibilitatea asocierii unor angajați din unități diferite, iar, cu privire la acest element de noutate, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 574 din 4 mai 2011, a reținut, în cadrul controlului *a priori*, că numai această unitate de interese, la nivelul fiecărei unități angajatoare, justifică înființarea unui sindicat.

18. **Examinând excepția de neconstituționalitate**, Curtea observă că, potrivit dispozițiilor Legii nr. 62/2011 (art. 14—20), sindicatul dobândește personalitate juridică de la data înscrierii în registrul special al sindicatelor, mențione ce se înscrie de la data rămânerii definitive a hotărârii de admitere a cererii de înscriere. Instanța de judecată verifică îndeplinirea condițiilor de legalitate pentru constituirea sindicatului, iar, în cazul în care constată că acestea nu sunt îndeplinite, președintele completului de judecată îl citează în camera de consiliu pe împuternicitul special și îi solicită, în scris, remedierea neregularităților constatate, în termen de cel mult 7 zile. Instanța pronunță o hotărâre motivată de admitere sau de respingere a cererii, aceasta fiind supusă apelului în termen de 15 zile de la comunicare.

19. Se constată, așadar, că prevederile legale criticate reglementează o dublă condiție cumulativă, fără de care un sindicat nu se poate constitui, astfel că nu poate nici să dobândească personalitate juridică prin înscrierea în registrul special al sindicatelor.

20. Așa cum rezultă atât din perspectiva prevederilor art. 8, art. 9 și ale art. 40 din Constituție, cât și a jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, dreptul de asociere este garantat, însă nu este absolut, deoarece orice formă de asociere (partid politic, sindicat, patronat, asociație profesională sau alte forme de asociere), ca expresie concretă de manifestare a acestui drept, trebui să respecte condițiile legii referitoare la modalitatea de constituire și la desfășurarea activității specifice.

21. Cu privire la libertatea de asociere, Curtea Europeană a Drepturilor Omului consideră că nu este absolută, art. 11 paragraful 2 din Convenție permițând statelor să intervină pentru protejarea instituțiilor de drept și a drepturilor și libertăților altora dacă sunt amenințate prin activitățile sau intențiile unei asociații cu caracter politic. Cu toate acestea, *marja de apreciere a statului este una limitată*, fiind necesar ca excepțiile de la regula respectării dreptului de asociere să fie interpretate strict și impuse numai cu motive convingătoare și imperative, de natură a justifica restricționarea dreptului. Marja limitată de apreciere a statului face obiectul supravegherii europene riguroase atât asupra legii, dar și asupra deciziilor de aplicare a acesteia, inclusiv asupra deciziilor judiciare (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 17 februarie 2004, pronunțată în Cauza *Gorzellik și alții împotriva Poloniei*, paragrafele 94 și 95, Hotărârea din 10 iulie 1998, pronunțată în Cauza *Sidiropoulos și alții împotriva Greciei*, paragrafele 40, Hotărârea din 2 octombrie 2001, pronunțată în Cauza *Stankov și Organizația Macedoneană Unită Ilinden împotriva Bulgariei*, paragraful 84).

22. Prin raportare la criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea are de analizat, cumulativ, două chestiuni pretins neconstituționale prin caracterul lor excesiv: 1) condiția numerică, și anume numărul minim de 15 angajați necesar pentru constituirea unui sindicat și 2) condiția potrivit căreia cei minimum 15 angajați trebuie să fie din aceeași unitate

angajatoare. Cu alte cuvinte, Curtea are de examinat dacă cele două condiții cumulative restrâng exercițiul dreptului de asociere, iar, în cazul unui răspuns pozitiv, să determine, prin efectuarea testului de proporționalitate, dacă această restrângere se constituie într-o ingerință care nu respectă exigențele impuse de Constituție și Convenție (prevăzută de lege, scop legitim, dacă măsura este adecvată, necesară într-o societate democratică și dacă păstrează justul echilibru între interesele colective și cele individuale.)

23. *Cu privire la prima condiție, cea numerică*, Curtea a arătat, prin Decizia nr. 147 din 25 martie 2004, că „stabilirea numărului minim de membri constituanți se impune pentru a se asigura organizației sindicale constituite o reprezentativitate minimă în vederea desfășurării activităților specifice de apărare a drepturilor și intereselor membrilor săi.”

24. Cu privire la stabilirea prin lege a unui anumit prag de reprezentativitate, Curtea Constituțională a statuat constant, începând cu Decizia nr. 35 din 2 aprilie 1996, că „aprecierea oportunității unui anumit prag de reprezentativitate nu este însă o problemă de constituționalitate, cât timp pragul instituit nu are ca efect suprimarea exercitării dreptului” și că „acest criteriu ar putea fi neconstituțional, dacă prin efectele sale ar duce la suprimarea dreptului la asociere sau ar fi sinonim cu o asemenea suprimare.”

25. Prin urmare, Curtea a reținut, de principiu, că legiuitorul, în cadrul marjei sale de apreciere, are libertatea de a aprecia asupra numărului concret ce constituie, într-o materie sau alta, pragul de reprezentativitate, cu condiția de a nu afecta, de a nu suprima însăși posibilitatea reală și efectivă de exercitare a dreptului sau a libertății fundamentale garantate [a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 75 din 26 februarie 2015, prin care Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 19 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, prin care se instituia un număr de minimum 25.000 de membri fondatori pentru înființarea unui partid politic].

26. Problema numărului minim de 15 angajați, necesar pentru constituirea unui sindicat, a preocupat recent autoritățile și instituțiile publice române abilitate în această materie. Potrivit unui material publicat în Revista Română de Dreptul Muncii nr. 4/2018 (pag. 123—198), Ministerul Consultării Publice și Dialogului Social a formulat câteva amendamente referitoare inclusiv la prevederile art. 3 alin. (2) din Legea dialogului social nr. 62/2011 și a solicitat, în acest sens, punctul de vedere al Biroului Internațional al Muncii, în calitate de reprezentant al Organizației Internaționale a Muncii — agenție a Organizației Națiunilor Unite, specializată în standardele internaționale de muncă. În *Memorandumul comentariilor tehnice privind amendamentele propuse la Legea dialogului social nr. 62/2011*, elaborat în aprilie 2018, Biroul Internațional al Muncii recomandă (Recomandarea nr. 4) luarea în considerare a stabilirii unor cerințe numerice minime diferite pentru constituirea unei organizații sindicale, în funcție de mărimea întreprinderilor. Se arată, în acest sens, că, în timp ce stabilirea prin lege a unui număr de minimum 3 angajați (așa cum s-a propus) pentru constituirea unui sindicat ar putea întări libertatea de asociere în cadrul micilor întreprinderi, acest minim ar putea conduce la o fragmentare a organizațiilor lucrătorilor din companii mai mari și, pe cale de consecință, ar face, practic, inoperabilă negocierea colectivă a acestor categorii de întreprinderi. Se recomandă asigurarea ca cerințele privind numărul minim de membri pentru a forma o organizație sindicală să aibă în vedere contextul național și să fie discutate cu partenerii sociali, în

scopul de a se asigura că respectivele condiții sunt cele mai potrivite cu cerințele și caracteristicile sistemului național industrial. De asemenea, se recomandă a se asigura faptul că numărul minim impus pentru constituirea unei organizații sindicale este stabilit în considerarea prevederilor privind criteriile de reprezentativitate.

27. Conform legislației în vigoare, respectiv art. 51 din Legea nr. 62/2011, reprezentativitatea unei organizații sindicale este asigurată, la unitatea de bază, dacă numărul de membri ai sindicatului reprezintă cel puțin jumătate plus unu din numărul total al angajaților unității.

28. Și în privința acestui prag de reprezentativitate Ministerul Consultării Publice și Dialogului Social a reluat un amendament formulat încă din anul 2015, prin care se propunea scăderea, de la 50% plus unu, la 35% din numărul de angajați membri ai sindicatului, drept condiție a reprezentativității sale la nivelul unității angajatoare.

29. Față de această propunere, prin același memorandum menționat mai sus, Biroul Internațional al Muncii recomandă (Recomandarea nr. 8) reconsiderarea scăderii pragului de reprezentativitate astfel încât să reflecte cel mai bine realitatea din majoritatea întreprinderilor din țară; consultarea cu cele mai reprezentative organizații sindicale în această privință, cu luarea în considerare a cerinței privind numărul minim de salariați ce pot constitui un sindicat (a se vedea Recomandarea nr. 4); luarea măsurilor prin care să se asigure, în cazul în care nicio uniune nu îndeplinește cerințele de reprezentativitate, că negocierile colective sunt garantate tuturor organizațiilor dintr-o unitate, cel puțin din partea membrilor proprii; din motive de claritate, asigurarea coerenței prin lege cu privire la existența unui nivel de „grup de unități” ca un posibil nivel ce poate purta negocieri colective de muncă și, corelativ, să participe la soluționarea conflictelor colective de muncă.

30. Din cele prezentate mai sus rezultă o serie de concluzii:

- (i) Nicio reglementare internațională în materia dreptului muncii nu stabilește un anumit număr minim pentru constituirea unei organizații sindicale în cadrul unei unități de bază.
- (ii) Dimensionarea concretă, prin stabilirea unui număr minim de angajați ce pot constitui un sindicat, ține de opțiunea legiuitorului național, singurul în măsură să aprecieze în funcție de factorii specifici economiei naționale și dinamicii acesteia.
- (iii) La stabilirea cerințelor legale privind atât numărul minim de angajați pentru constituirea unui sindicat, cât și criteriile de reprezentativitate a unui sindicat, legiuitorul trebuie să asigure garantarea drepturilor sindicale într-o manieră cât mai adecvată contextului economic național, în urma consultării tuturor părților implicate.

31. Revenind la examinarea criticilor de neconstituționalitate formulate de Avocatul Poporului, trebuie amintit faptul că stabilirea în concret a unui număr minim de angajați pentru constituirea unui sindicat are legătură directă cu scopul înființării sindicatului, și anume apărarea drepturilor și intereselor colective ale angajaților în relația cu angajatorul. Mecanismul legal prin care este asigurată atingerea scopului pentru care se înființează un sindicat constă, în principal, în dialogul social, respectiv accesul la negocierile colective de muncă și participarea la soluționarea conflictelor colective de muncă. Este unanim acceptat în materie faptul că participarea la aceste negocieri colective de muncă este condiționată de un anumit

nivel de reprezentativitate al unei organizații sindicale, condiție firească, impusă de faptul că obiectul acestor negocieri îl reprezintă problemele de *interes comun* ale angajaților, pe de o parte, și ale angajatorilor/patronilor, pe de altă parte.

32. Prin urmare, stabilirea prin lege a unui anumit număr minim de angajați care pot constitui un sindicat nu reprezintă, în sine, o restrângere a exercițiului dreptului de asociere, ci o condiționare firească, unanim acceptată, justificată prin însuși scopul specific urmărit prin constituirea sindicatului.

33. Cu privire la numărul concret stabilit prin art. 3 alin. (2) din Legea nr. 62/2011, Curtea apreciază că acesta nu poate fi determinat decât de legiuitor, în urma analizării dinamicii mediului economic și a consultării părților implicate. Curtea Constituțională nu are aptitudinea de a proceda la o atare analiză și a stabili dacă numărul de minimum 15 angajați ce pot constitui un sindicat este excesiv sau nu, în special în contextul mai sus prezentat, care demonstrează faptul că autoritățile publice competente se află într-un continuu proces de analiză și consultări pe marginea acestui subiect. Așa fiind, Curtea consideră că, sub aspectul condiției numerice impuse de textul legal criticat, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

34. *Condiția potrivit căreia cei minimum 15 angajați trebuie să fie din aceeași unitate angajatoare* a fost analizată de Curte în cadrul controlului de constituționalitate anterior promulgării, prin Decizia nr. 574 din 4 mai 2011. Fiind încadrată în marja de apreciere de care legiuitorul dispune în temeiul art. 9 și art. 40 din Constituție, această condiție reglementată pentru înființarea unui sindicat a fost calificată, cu acel prilej, ca fiind justificativă sub aspectul unității de interese ce trebuie să caracterizeze scopul înființării unui sindicat, „pentru că, în caz contrar, sindicatul nu ar mai contribui la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale economice și sociale ale membrilor lor, ci numai a unora dintre membrii lor.”

35. În plus, trebuie menționat că neîndeplinirea acestei condiții, alături de cea referitoare la numărul minim de membri ai unui sindicat la unitatea de bază, nu împiedică angajații să își apere drepturile și interesele profesionale în relația lor cu angajatorul/organizația patronală. Aceasta, deoarece Legea nr. 62/2011 nu menționează doar organizația sindicală în calitate de partener în cadrul mecanismului complex al dialogului social, ci și pe reprezentanții aleși ai angajaților.

36. În acest sens, menționăm art. 1 lit. b) subpunctul (i) din lege, potrivit căruia „*În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: [...]*”

b) *dialog social* — procesul voluntar prin care partenerii sociali se informează, se consultă și negociază în vederea stabilirii unor acorduri în probleme de interes comun;

(i) *informare* — transmiterea de date de către angajator către sindicat sau, după caz, către reprezentanții aleși ai angajaților, pentru a le permite să se familiarizeze cu problematica dezbaterii și să o examineze în cunoștință de cauză;”

37. Potrivit lit. h) a art. 1 din aceeași lege, reprezentanții ai angajaților sunt cei aleși și mandatați de către angajați să îi reprezinte. Potrivit legii, reprezentanții aleși ai angajaților pot iniția negocieri și încheia un contract colectiv de muncă sau un acord colectiv. Părțile contractului colectiv de muncă sunt, conform art. 134, angajatorul sau organizația patronală și angajații, prin organizațiile sindicale, iar angajații pot fi reprezentați, la nivel de unitate, de către sindicatele legal constituite și reprezentative. Textul menționat prevede expres că „*În cazul în care sindicatul nu este reprezentativ, reprezentarea se face de către federația la care este afiliat*”

sindicatul, dacă federația este reprezentativă la nivelul sectorului din care face parte unitatea; acolo unde nu sunt constituite sindicate, de către reprezentanții aleși ai angajaților;”.

38. Totodată, trebuie menționat faptul că, în temeiul art. 129 alin. (1) din Legea nr. 62/2011, „Negocierea colectivă este obligatorie numai la nivel de unitate, cu excepția cazului în care unitatea are mai puțin de 21 de angajați.”

39. În mod similar, art. 160 din lege prevede că „În cazul conflictelor colective de muncă angajații sunt reprezentați de organizațiile sindicale reprezentative sau reprezentanții angajaților, după caz, care participă la negocierile colective ale contractului sau acordului colectiv de muncă aplicabil”.

40. Prin urmare, orice formă de dialog social, indiferent că implică negocieri colective legate strict de încheierea contractului colectiv de muncă sau negocieri având alt obiect, poate fi purtată de către orice unitate de bază, fie prin sindicatul reprezentativ sau afilierea la o federație reprezentativă la nivelul sectorului din care face parte unitatea, fie direct, prin reprezentanții aleși ai angajaților, dacă nu există un sindicat legal constituit reprezentativ. Concluzia este aceea că, indiferent de mărimea unității de bază — adică numărul concret al angajaților, la un moment dat — Legea nr. 62/2011 conține suficiente garanții astfel ca, printr-un reprezentant ales, aceștia să poată fi informați și să își poată susține drepturile și interesele profesionale rezultate din relația cu angajatorul.

41. Dispozițiile legii mai sus indicate sunt necesare și, totodată, justificate de faptul că nimeni nu poate fi obligat să constituie sau să adere la o formă de asociere ca unică modalitate prin intermediul căreia își poate apăra drepturile și interesele legale. Dreptul de asociere nu poate avea ca scop în sine constituirea unei forme de asociere, ci trebuie avută în vedere finalitatea reală a exercitării dreptului de asociere, și anume apărarea drepturilor și intereselor legale profesionale ale angajaților. Sindicatul reprezintă, în speța de față, doar una dintre modalitățile prin intermediul căreia se poate realiza această protecție. Însă, în lipsa îndeplinirii unor condiții de ordin numeric pentru constituirea unui sindicat, legea garantează, în continuare, posibilitatea protejării drepturilor și intereselor profesionale ale angajaților, care își pot alege un reprezentant în acest sens.

44. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), art. 29 și al art. 33 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului și constată că prevederile art. 3 alin. (2) din Legea dialogului social nr. 62/2011 sunt constituționale în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Avocatului Poporului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 ianuarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea transmiterii terenurilor aparținând domeniului privat al statului, aflate în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, aferente infrastructurii secundare de irigații, în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Insula Verde și a Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații SRPA 09 Lișcoteanca din județul Brăila

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 302.514/2019 al Direcției îmbunătățiri funciare și fond funciar, în baza prevederilor art. 27 alin. (1) și (4) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea terenurilor aparținând domeniului privat al statului, aflate în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, aferente infrastructurii secundare de irigații, în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Insula Verde și a Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații SRPA 09 Lișcoteanca din județul Brăila, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, sub condițiile rezolutorii prevăzute de art. 27 alin. (1) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Predarea-primirea terenurilor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin se face la starea fizică existentă la momentul solicitării de preluare, pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, în condițiile legii, în care sunt specificate obligațiile prevăzute de Legea

îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Patrimoniul Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor transmise potrivit art. 1, răspunderea pentru exactitatea, realitatea și corectitudinea datelor aferente bunurilor ce fac obiectul prezentului ordin aparținând acestei entități.

Art. 4. — Prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, se aprobă retragerea dreptului de proprietate asupra terenurilor preluate de către organizațiile utilizatorilor de apă pentru irigații prevăzute la art. 1, în termen de 30 de zile de la data constatării nerespectării de către aceste organizații a obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1), prin aplicarea dispozițiilor art. 29³ din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dumitru Daniel Botănoiu,
secretar de stat

București, 10 mai 2019.
Nr. 299.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale terenurilor aflate în domeniul privat al statului și în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, aferente infrastructurii secundare de irigații care se transmit în proprietatea unor organizații ale utilizatorilor de apă pentru irigații din județul Brăila

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014, cu modificările și completările ulterioare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa imobilului	Valoarea de inventar (lei)
1	1.8.12/INVPPS-6491545-2016	Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare CIF 29275212	Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații Insula Verde Sediul: satul Dudescu, comuna Zăvoaia, județul Brăila Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare sub nr. 112 din 19.01.2006 CIF 18623834	Teren aferent stației de pompare RDN AE10/1	Suprafața totală 24 mp	UAT Dudești, județul Brăila	24
	Teren aferent stației de pompare RDN AE10/2			Suprafața totală 24 mp	UAT Dudești, județul Brăila	24	

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014, cu modificările și completările ulterioare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa imobilului	Valoarea de inventar (lei)
2	1.8.12/INVPPS-24738571-2017	Agencia Națională de Îmbunătățiri Funciare CIF 29275212	Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații SRPA 09 Lișcoteanca Sediul: satul Lișcoteanca, comuna Bordei Verde, județul Brăila Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare cu nr. 171 din 22.06.2006 CIF 16533840	Teren aferent stației de pompare SRPA 09	Suprafața totală 2.000 mp	UAT Bordei Verde, județul Brăila	2.000

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

O R D I N

pentru aprobarea transmiterii terenului aparținând domeniului privat al statului, aflat în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, aferent infrastructurii secundare de irigații, în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații SPP19 Sibioara din județul Constanța

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 302.516/2019 al Direcției Îmbunătățiri funciare și fond funciar, în baza prevederilor art. 27 alin. (1) și (4) din Legea Îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării RURALE, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea terenului aparținând domeniului privat al statului, aflat în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, aferent infrastructurii secundare de irigații, în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații SPP19 Sibioara din județul Constanța, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, sub condițiile rezolutorii prevăzute de art. 27 alin. (1) din Legea Îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Predarea-primirea terenului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin se face la starea fizică existentă la momentul solicitării de preluare, pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, în condițiile legii, în care sunt specificate obligațiile prevăzute de Legea Îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Patrimoniul Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor transmise potrivit art. 1, răspunderea pentru exactitatea, realitatea și corectitudinea datelor aferente bunurilor ce fac obiectul prezentului ordin aparținând acestei entități.

Art. 4. — Prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, se aprobă retragerea dreptului de proprietate asupra terenului preluat de către organizația utilizatorilor de apă pentru irigații prevăzută la art. 1, în termen de 30 de zile de la data constatării nerespectării de către această organizație a obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1), prin aplicarea dispozițiilor art. 29³ din Legea Îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dumitru Daniel Botănoiu,
secretar de stat

București, 10 mai 2019.
Nr. 300.

DATELE DE IDENTIFICARE

ale terenului aflat în domeniul privat al statului și în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, aferent infrastructurii secundare de irigații, care se transmite în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații SPP19 Sibioara din județul Constanța

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. MFP alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014, cu modificările și completările ulterioare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa imobilului	Valoarea de inventar (lei)
1	9/INVPPS-6504463—2016	Agencia Națională de Îmbunătățiri Funciare CIF 29275212	Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații SPP19 Sibioara Sediul: comuna Lumina, în incinta S.C. Lex Pretory — S.R.L., județul Constanța Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare cu nr. 442 din 7.06.2010 CIF 7035981	Teren aferent stației de pompare SPP19 Sibioara	Suprafață totală — 528 mp	UAT Mihail Kogălniceanu, județul Constanța	847,00

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.362/2018 pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Denistepes din județul Tulcea, în proprietatea acestei organizații

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 302.518/2019 al Direcției Îmbunătățiri funciare și fond funciar, în baza prevederilor art. 27 alin. (1) și (4) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.362/2018 pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Denistepes din județul Tulcea,

în proprietatea acestei organizații, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din data de 17 septembrie 2018, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dumitru Daniel Botănoiu,
secretar de stat

București, 10 mai 2019.
Nr. 301.

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor din infrastructura secundară de irigații, aflate în domeniul privat al statului
și în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, care se transmit în proprietatea
Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Denistepe din județul Tulcea

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. MF alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014 cu modificările și completările ulterioare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa imobilului	Valoarea de inventar (lei)
1	1.8.6/INVPPS-6508237—2016	Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare CIF 29275212	Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații Denistepe Sediul: satul Lăstuni, comuna Mihail Kogălniceanu, în incinta S.C. Minagro — S.R.L., județul Tulcea Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare cu nr. 184 din 3.11.2006 CIF 19202922	Amenajare interioară irigații aferentă plot 12 CD1—8 UAT Mihai Bravu	Amenajare interioară irigații Lungime totală — 14.615 m	UAT Mihai Bravu, județul Tulcea	17.333,87
2	9/INVPPS-6504739—2016			Teren aferent stației de pompare SPP 9	Suprafața totală — 642 mp	UAT Mihail Kogălniceanu, județul Tulcea	4.950,00

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 496/2014 pentru aprobarea Normelor metodologice privind dobândirea și retragerea certificatului de atestare a cunoștințelor dobândite în domeniul Sistemului european de conturi

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 496/2014 pentru aprobarea Normelor metodologice privind dobândirea și retragerea certificatului de atestare a cunoștințelor dobândite în domeniul Sistemului european de conturi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 2 aprilie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Direcția generală de sinteză a politicilor bugetare, Direcția generală trezorerie și contabilitate publică, Direcția generală de programare bugetară și Direcția generală managementul resurselor umane — Școala de Finanțe Publice și Vamă din cadrul Ministerului Finanțelor Publice vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.”

2. În tot cuprinsul anexei nr. 1, sintagma „ministrul finanțelor publice și ministrul delegat pentru buget” se înlocuiește cu sintagma „ministrul finanțelor publice”.

3. În anexa nr. 1, la articolul 1, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Atestarea se face gratuit prin intermediul Școlii de Finanțe Publice și Vamă din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.”

4. În anexa nr. 1, la articolul 4, alineatul (3) se abrogă.

5. În anexa nr. 1, la articolul 6 alineatul (1), litera c) se abrogă.

6. În anexa nr. 1, la articolul 6 alineatul (1), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) asigură publicarea pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice a tabloului persoanelor atestate și a informațiilor cu privire la atestarea în domeniul SEC;”

7. În anexa nr. 1, la articolul 6, alineatul (2) se abrogă.

8. În anexa nr. 1, la articolul 8, alineatul (2) se abrogă.

9. În anexa nr. 1, la articolul 8 alineatul (3), litera b) se abrogă.

10. În anexa nr. 1, la articolul 8, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Secretariatul comisiei de atestare, respectiv al comisiei de soluționare a contestațiilor este asigurat de unul sau mai mulți funcționari publici din cadrul Școlii de Finanțe Publice și Vamă, desemnați prin actul administrativ de constituire a comisiilor la nivelul Ministerului Finanțelor Publice.

(4) Direcțiile de specialitate din Ministerul Finanțelor Publice fac propuneri de membri în comisiile de atestare, respectiv în comisiile de soluționare a contestațiilor.”

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

